

[Aksel Larsen.]

noget Barn, det var en ung Pige paa 19 Aar — ikke 17 Aar, som det ærede Medlem Hr. Kristen Amby paastaar. Dertil kommer, at det paagældende Indgreb vel var foretaget ved Dr. Leunbach, men efter Opfordring af Familiens Huslæge, Dr. Spodsbjerg, som bad Dr. Leunbach om at foretage Indgrebet, og paa Indikation af Dr. Borberg, hvis Attest man ikke har stillet under Diskussion, hvem man ikke har anklaget for denne Indikation. Dermed synes jeg ærlig talt, man kan lade dette Tilfælde ligge. Man kan slutte sig til Professor Hurwitz's Mening om, at Nævningernes Kendelse i denne Sag aldeles ikke er lovstridig.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel har med stor Styrke hævdet, at Provinsens Nævninger vilde have dømt anderledes. Jeg er i Besiddelse af „Berlingske Tidende“ for i Dag, hvor man opprøser en Række tidligere Nævningedomme og bl. a. beskriver et Tilfælde i Køge, hvor en Kvinde var tiltalt for Fosterdrab i 10 Tilfælde; hun blev kendt ikke skyldig ved det nordøstsjællandske Nævningeting. Det viser, at det ærede Medlem, som jeg sagde i Gaar, er fuldkommen galt afmarcheret. Der er ikke nogen Forskel paa Nævningetingenes Mentalitet, alt efter som det er i København eller Provinsen. Der faldt netop i Gaar en Nævningekendelse i et andet Forhold i Aarhus, som ogsaa afslørede, at de paagældende Nævninger har været besjælede af nogenlunde samme Mentalitet som Nævningerne her i København.

Det, der er Tale om, er, at Lovgivningen her hinker saa sørgeligt bag efter Folkets Retsbevidsthed, at Lovparagraferne er saa enestaaende reaktionære og inhumane, saa at det levende Liv sprænger disse Love. Det skulde man tage Hensyn til og forsøge at faa Loven revideret. Men til Trods for at dette er blevet saa klart udtrykt i Nævningekendelsen, kommer man nu og siger, at nu kræver Folkets Retsbevidsthed det stik modsatte af, hvad Nævningekendelsen maa tages som Udtryk for. Som jeg sagde i Gaar, det kan være, at det er det ærede Medlem Hr. Pürschels private Opfattelse, at saadan bør Retsbevidstheden være, men det er aldeles ikke Folkets Retsbevidsthed.

Det er ikke, fordi jeg har nogen Tyrketro til Nævningerne. Nævningeinstitutionen, som ud fra sin Grundtanke er god, er ført ud i Livet her i Landet paa en saadan Maade, at det fortrinsvis er Mellemlassen og Overklassen, der bliver repræsenteret i Nævningeretterne. Det viser, som jeg sagde

i Gaar, Statistikken over Udtrækningen af Nævninger. Det er et uhyre sjældent Tilfælde, som er indtruffet her i København ved denne Sags Behandling, at Halvparten af Nævningerne tilhører Arbejderklassen; det er, saa vidt mig bekendt, ikke sket nogen Sinde før.

Men til Trods for at Nævningeretternes Sammensætning saaledes socialt set egentlig skulde være egnet til at gøre deres Kendelser mere reaktionære, har vi alligevel set disse Kendelser Gang paa Gang opføre de reaktionære Kræfter her i Landet og i dette Tilfælde faa det ærede Medlem Hr. Pürschel, sekunderet af Justitsministeren, til ophidset at forlange, at dette skal der gøres en Ende paa, for dette er en Skandale. Det er muligt, at Reaktionen endnu en Gang løber sammen og i Stedet for at drage den rigtige Konsekvens ud af Frikendelserne og ændre Lovgivningen saaledes, at den er i Overensstemmelse med Folkets Retsbevidsthed, gaar hen og ændrer Lovgivningen saaledes, at Nævningerne helt eller delvis afskaffes. Men jeg vil nu paa Forhaand advare imod, at man gaar den Vej, for man kan ikke paa den Maade indsnøre Livet bag Paragraffer, og der vil alligevel komme det Tidspunkt, da man bliver nødt til at give efter.

Justitsministeren, som stort set deler det ærede Medlem Hr. Pürschels Anskuelse om denne Sag, har udtalt sig om forskellige andre Sager, deriblandt den saakaldte Eide-Sag, som efterhaanden har udviklet sig til en Johnsen-Sag. Ministeren har sagt, at det er groft, naar Kommunerne beskylder Politiaadvokat Johnsen for falsk Forklaring. Ja, jeg ved ikke, om ikke Tilfældet Nørregaard burde friste til lidt mere Eftertanke. Jeg ved ikke, om Justitsministeren fuldkommen har glemte de utallige Tilfælde, hvor Arbejdere for Rettens Skranke af Dommere og Politiaadvokater i Forening er blevet stemplet som rene Forbrydere, fordi deres Udsagn ikke faldt sammen med, hvad Politimændene havde sagt, eller hvad de ønskede de skulde sige.

Jeg er naturligvis fuldt ud indforstået med det ærede Medlem Hr. Hasles Udtalelser om denne Sag. Jeg konstaterer, at de laa paa Linie med mine, Udtryksformen var en anden, men i Realiteten var de vel ikke mindre skarpe. Jeg vil bare saa samtidig sige til det ærede Medlem Hr. Hasle, at jeg forstaaer ikke, hvorfor han ikke gjorde Skridtet fuldt ud, hvorfor han nøjedes med at tale om Dommer Eide og Politiaadvokat Johnsen. I den samme Sag har et andet Dommernavn været fremme,